

ΦΩΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστρέφει και τρίτον εορταστικός χρόνον
την κλειστήν οικουμένην γην των Παρθενώνων.

Ενακόσια και χίλια κ' επτά
ετησίαις παρθοί και λεπτά.

Τών όρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—δη' εθελείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—δ κτώ φράγκα είναι μόνο.
Για τα έξνα δώδεκα μήρη—δέκα Φράγκα και στο χέρι.

Ουτέβριος, έβδμη κ' είκοστή,
και συναμοίται βήταιουν ασταστοί.

Χίλια δέν' άριθμώ
έν κοινώ αριθμώ.

**Κάτι Ευφρηνητική
συναμοίται μυστική.**

Φ.—
Παραίτα τους Ισπότης
της νέας Στρογγυλής,
και πάλε συναμοίται
μεγάλους της Βουλής.

Κατά του Θεοτότου συναμοίται νέα
τεκταινεται δαγή
με σχήματα γενναία,
και κόσμον συγκρατεί.

Συναμοίται πάλι,
και κίβδη παρτίωτου
το στήμα περιβάλλει
μαγιάς συναμοίτου.

Φορούν γραβάτα μαύρη
και μια τανδή περούκα
σαν στην Μαντήν. Άγγώ.

Κι' όρημητικά και λαβροί
έβγουν μια τρακαρισθία
και κόνουν τον μουγγό.

Με της συναμοίταις
της τώσον μυστικής
φίλων ζητούν θυσίας
κι' έδρας Ύπουρηκός.

Δι' έδρας, καθώρ βίαιας, συναμοίται πάλι
και κίνης και πάλι.

Εγ' αίταίς καθ' έλες και 'φέτο
μοδ μου και ηί ηί ηί,
κι' ό Κόντες Περισλίτο,
γι' αίταίς θα ταναρώνη
και θα ταναρώνη
σαν κρόκ' στο ταίφ.

Κότταε συνομώτας κι' άρχας νά σφριγής...
δ λόγος για της έδρας, για τούτας ό κανγής,
τό μένος της άδελφείας,
της τώση-δητοκείας
και της φιλοκατίας.

Κι' έγω, βρά Περισλίτο, κατενδοσιασμένος
κι' έπ'άνω στην' δικήμου τήνδραν καθισμένος
βλέπω τους συναμοίτας, τους σήνοντας ένδρας
διά μεγάλας έδρας.

Ό Κόντες ό Γεητοργάκης με την συναμοίται
τραβή τον διάβολό του,
και τό σφωό μεγάλο του
κίθαινα βουρημίστα.

Χαρός συναμοίτων
προσέχετα κροτάδη
με κόκκινη κονκάρδα...
κάντε τόπο... βάρδα.

Όποιος συναμοίταις...
ναί ναί συναμοίται,
κι' έδρων άνακινίστας
Ύπουρηκών ζητεί.

Και τον Μανουήλη στέλλουν
να λέρ' στον Κορφαίτη
δη κι' έκείνη δόλου
όνόρος και Παλάτι.

Πώς είχει ως τώσον μεγάλη' ταιμονή,
κι' άν σήμας και ρούταν ό λώας, δεν γενή,
με μια τανδή περούκα και μαύρο λαμποδέτη
τό δάγτια των θα τρώουν,
κι' άμύτη μουρητή
κάλεμο θα κηρτέουν.

Κι' ό κίριος-κουστίος
επαύδα καθ' έλες τωχάτος
για να σφωό τό κείτος.

